Παραδοσιακά παιχνίδια της περιοχής μας

Εργασία των μαθητών της Ε΄2 τάξης
του 1ου Δημοτικού Σχολείου Αλεξάνδρειας
κατά το Σχολικό Έτος 2007 – 2008.
Δασκάλα : Χρυσοστόμου Μαρία

¨ Τζαμί 1 ¨

Κάνουμε έναν κύκλο και βάζουμε σπασμένα κεραμίδια, το ένα πάνω στο άλλο φτιάχνοντας έναν πύργο. Φτιάχνουμε μία ευθεία γραμμή, στην οποία στέκεται η μία ομάδα. Ένα παιδί κάνει τη μάνα και στέκεται δίπλα στα κεραμίδια. Επίσης έχουμε και μία μπάλα. Ένα παιδί από την ομάδα ρίχνει τη μπάλα και προσπαθεί να ρίξει τα κεραμίδια. Άμα τα ρίξει, τα παιδιά από την άλλη ομάδα τρέχουν να ξαναστήσουν τον πύργο. Συγχρόνως η μάνα πάει να πιάσει την μπάλα. Με τη μπάλα προσπαθεί να κάψει έναν, δηλαδή να πετάξει τη μπάλα σ' αυτόν και να τον ακουμπήσει. Όμως άμα προλάβουν να στήσουν τον πύργο κερδίζουν και χάνει η μάνα. Άμα γίνει το αντίθετο το παιδί που έκανε τη μάνα, ανταλλάζουνε θέσεις, δηλαδή ο ένας γίνεται μάνα και ο άλλος στέκεται με την ομάδα.

¨ Τζαμί 2 ¨

Μαζεύονται 5 με 6 παιδιά για να παίξουν το παιχνίδι. Κάνουν ένα μικρό κύκλο στο χώμα χρησιμοποιώντας ένα ξύλο. Μέσα στον κύκλο βάζουν 7 κεραμίδες πλατιές, όχι μεγαλύτερες από την παλάμη ενός χεριού, αλλά επίπεδες και τετραγωνισμένες. Τις βάζουν την μία πάνω στην άλλη, αυτό λέγεται τζαμί.

Από εκεί και σε απόσταση 5 μέτρων τραβούν μια μεγάλη γραμμή από όπου θα σημαδέψουν με μία μπάλα τα κεραμίδια.

Ένα ένα παιδί προσπαθεί να ρίξει με την μπάλα τα κεραμίδια. Το παιδί που φυλάει πιάνει τη μπάλα και προσπαθεί να κάψει το παιδί που προσπαθεί με τη σειρά του να βάλει τα κεραμίδια πάλι στη σειρά. Αν τα παιδιά προλάβουν να βάλουν τις κεραμίδες στη σειρά πριν τους κάψει το παιδί που τα φυλάει, τότε το παιδί που έχασε ξαναφυλάει, αν όμως δεν στηθεί το τζαμί, τότε φυλάει το παιδί που χτύπησε η μπάλα.

¨ Τζαμί 3 ¨

Παίζουν το λιγότερο 10 παίκτες, οι οποίοι χωρίζονται σε δύο ομάδες. Βάζουμε τα κεραμίδια μέσα σε ένα μικρό κύκλο το ένα πάνω στο άλλο και από το σημείο μετράμε 7 βήματα και κάνουμε μία γραμμή σε εκείνο το σημείο. Η μία ομάδα στέκεται πίσω από τη γραμμή και η άλλη πίσω από τα κεραμίδια. Η ομάδα που είναι πίσω από τη γραμμή παίρνει τη μπάλα και προσπαθεί να σημαδέψει και να ρίξει τα κεραμίδια.

Κάθε παίκτης έχει 3 ευκαιρίες να ρίξει τη μπάλα, σε περίπτωση που κανείς δεν πετύχει να τα ρίξει κάτω, αλλάζουν ρόλους. Σε περίπτωση που κάποια ρίξει τα κεραμίδια, η ομάδα του τρέχει προς όλες τις κατευθύνσεις και προσπαθεί να βάλει τα κεραμίδια, το ένα πάνω στο άλλο, όπως ήταν πριν. Η άλλη ομάδα προσπαθεί να χτυπήσει με τη μπάλα τους αντιπάλους της, έτσι ώστε να τους βγάλει από το παιχνίδι.

Όποιος έχει τη μπάλα πρέπει να είναι ακίνητος. Την ώρα εκείνη μπορεί να ακινητοποιήσει έναν αντίπαλο ή να δώσει πάσα σ' ένα συμπαίκτη του. Το παιχνίδι συνεχίζεται κατ' αυτόν τον τρόπο μέχρι ή η μία ομάδα να στήσει τα κεραμίδια και να πει ¨Τζαμί ¨ή η άλλη ομάδα να ακινητοποιήσει όλους τους αντιπάλους της.

¨Οι ντεντέκτιβ ¨

Δύο ή τρία παιδιά που διαθέτουν τη μεγαλύτερη φαντασία μέσα στην ομάδα, δημιουργούν ένα περιστατικό ή ένα έγκλημα. Μέσα σ' ένα δωμάτιο κάνουν διάφορες προετοιμασίες με σκοπό ν' αφήσουν κάποια ίχνη, ώστε οι υπόλοιποι να μπορέσουν να περιγράψουν τη σκηνή και το πώς συνέβη κατά τη γνώμη τους, π.χ. μερικά σπίρτα και λίγη στάχτη, μπορεί να σημαίνουν ότι κάποιος δυσκολευόταν ν' ανάψει την πίπα του. Ένα ποτήρι με ίχνη από κραγιόν σημαίνει ότι μέσα στο δωμάτιο βρισκόταν μία γυναίκα.

Μόλις ετοιμαστεί το δωμάτιο, οι παίχτες περνάνε μέσα, ένας ένας κι εξετάζουν το δωμάτιο σ' όλες του τις λεπτομέρειες για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα. Στο πάτωμα πρέπει, επίσης, να έχουν τοποθετηθεί μερικά χαρτιά ώστε όποιος περπατάει να μην καταστρέφει τα σκηνικά. Στο τέλος ο κάθε ντεντέκτιβ θα δώσει και μία λύση στο πρόβλημα. Νικητής θεωρείται εκείνος που θα πλησιάσει περισσότερο στην ανασύνθεση της ιστορίας.

¨Αγαλματάκια ¨

Τα αγαλματάκια παίζονται με πολλά παιδιά. Κάποιο παιδί φωνάζει ένα, δύο τρία. Τα παιδιά τρέχουν και ξαφνικά λέει στοπ. Αγαλματάκια ακίνητα, αμίλητα, ατάραχα, τα παιδιά σταματούν απότομα, ότι κι αν κάνουν και μένουν κοκαλωμένα. Δεν πρέπει να κουνήσουν χέρια, πόδια ή να γελάσουν. Αν το κάνουν χάνουν και βγαίνουν από το παιχνίδι. Αυτοί που μένουν μέχρι το τέλος κερδίζουν.

¨ Τσιλίκα ¨

Κάνουμε έναν κύκλο και ένας με ένα ξύλο μπαίνει μέσα. Αυτοί που είναι έξω από τον κύκλο προσπαθούν να βάλουν το ξύλο τους μέσα στον κύκλο. Αυτοί που είναι έξω, άμα βάλουν το ξύλο μέσα κερδίζουν, άμα όμως αυτός που είναι μέσα στον κύκλο πετάξει με το ξύλο του τα άλλα ξύλα κερδίζει.

¨ Τσουλέγκα ¨

Σ' αυτό το παιχνίδι έπαιζαν από 2 άτομα και πάνω. Είχαν δύο ξύλα, ένα μεγάλο κι ένα πιο μικρό. Το μικρό το πετούσαν στον αέρα και με το μεγάλο το χτυπούσαν. Όποιο ξύλο έφτανε πιο μακριά, αυτό το παιδί ήταν ο νικητής.

¨ Τσιλίκ Τσομάκ ¨

Ένα παλιό παιχνίδι που το έπαιζε η γιαγιά μου ήταν το ¨ Τσιλίκ Τσομάκ ¨. Ήταν σα το σημερινό τένις.

Να πώς παίζεται :

Παίρνουμε ένα μικρό μυτερό ξυλάκι, που και οι δύο άκρες του ξύλου είναι μυτερές και το βάζουμε στο χώμα. Μετά χτυπάμε τη μυτούλα με ένα ξύλο σαν ρακέτα, για να φύγει όσο πιο μακριά μπορεί. Έπειτα έτρεχε ο αντίπαλος παίχτης που ήταν απέναντί μας και πετούσε το ξύλο πίσω. Αν έπεφτε το ξυλαράκι κάτω έχανε η ομάδα που ήταν να πιάσει το ξυλάκι.

¨ Η μακριά γαϊδούρα ¨

4 ή 5 παιδιά ήταν σκυμμένα, το ένα πίσω από το άλλο και ένα παιδί έπαιρνε φόρα και πηδούσε πάνω από τα παιδιά χωρίς να τα ακουμπήσει, γιατί αν τα ακουμπούσε θα έχανε.

¨ Πεντόβολα ¨

Τα πεντόβολα είναι ένα παραδοσιακό παιχνίδι που παίζεται από δύο ή περισσότερους παίκτες. Το παιχνίδι αυτό παίζεται με βόλους ή πέτρες (πεντο – βολα), σε διάφορα μέρη. Στην αρχή παίρνεις έναν βόλο ή πέτρα, τον πετάς στον αέρα, παίρνεις ένα βόλο από κάτω και πιάνεις και το βόλο που είχες πετάξει στον αέρα πριν πέσει κάτω. Μετά αυτούς τους δύο τους κρατάς, τους πετάς στον αέρα, παίρνεις έναν από κάτω και πιάνεις και τους άλλους δύο που είχες πετάξει στον αέρα. Έτσι συνεχίζεις ως τον πέμπτο βόλο. Στην συνέχεια υπάρχουν άλλοι πέντε γύρι με διαφορετικό όνομα ο καθένας.

Τα πεντόβολα λέγονται και αλλιώς : πεντάλιθα, πεντεγούλια, αλεκαφίδες και πετράδια.

¨ Βόλοι ¨

Χαράζουμε ένα τριγωνάκι στο χώμα και μέσα σ’ αυτό κάθε παίκτης βάζει δύο – τρεις από τους βόλους του. Σε μια απόσταση περίπου 5 μέτρων, στήνεται μια πέτρα, ο μπάστακας. Τα παιδιά ρίχνουν τους βόλους προς τον μπάστακα και όποιος φτάσει πιο κοντά ρίχνει πρώτος. Ο παίκτης ρίχνει με τον αντίχειρα τον βόλο του στο τριγωνάκι, με σκοπό να χτυπήσει έναν από αυτούς που ήταν μέσα και να τον βγάλει έξω, οπότε και τον κερδίζει. Εάν κάποια στιγμή χάσει και ο βόλος του είναι μέσα στο τρίγωνο, ο αμέσως επόμενος παίκτης χτυπώντας το βόλο του κερδίζει όλους όσους έχει μαζέψει ο προηγούμενος ως τώρα.

¨ Το Κάστρο ¨

Χωριστείτε σε δύο ομάδες. Η κάθε ομάδα έχει ένα δικό της κάστρο, π.χ. ένα δέντρο.

Κάθε παιδί πρέπει να προσπαθήσει να φτάσει στο κάστρο της άλλης ομάδας. Αν όμως το πιάσει ένα άλλο παιδί της αντίπαλης ομάδας, τότε φυλακίζεται στο κάστρο τους, μέχρι τα παιδιά της άλλης ομάδας να το ακουμπήσουν, για να το ελευθερώσουν.

Το παιχνίδι τελειώνει, όταν κάποιο παιδί καταφέρει να φτάσει, χωρίς να το πιάσουν οι αντίπαλοι, στο κάστρο της άλλης ομάδας.

Το κάστρο είναι παιχνίδι στρατηγικής και το έπαιζε ο μπαμπάς μου όταν ήταν μικρός.